

POSTANOWIENIE

23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 23 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśne Lasy
Państwowe Nadleśnictwo Celestynów
z udziałem W.R., G.R., H.R. i A.R.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na skutek skargi kasacyjnej W.R., G.R., H.R. i A.R.
od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z 21 czerwca 2023 r., IV Ca 1299/21,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od uczestników na rzecz Skarbu Państwa –
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej 1 350 zł (jeden
tysiąc trzysta pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 czerwca 2023 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zmienił postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z 23 lipca 2020 r. w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Celestynów z udziałem W.R., G.R., H.R. i A.R. o stwierdzenie zasiedzenia, w ten sposób, iż stwierdził, że Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe

Nadleśniczy Nadleśnictwa Celestynów nabył z dniem 4 czerwca 2019 r. przez zasiedzenie własność działek: o numerze 209 położonej w województwie X, powiat Y, jednostka ewidencyjna [...] Dzielnica W., obręb nr [...] o powierzchni 0,1848 ha, stanowiącej lasy i grunty leśne, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą o nr (...) uwidocznionej na wyrysie z mapy ewidencyjnej numer (...), który stanowi integralną część orzeczenia (k. 9) i o numerze [...]1 położonej w województwie mazowieckim, powiat Y, jednostka ewidencyjna [...] Dzielnica W., obręb [...] o powierzchni 0,1680 ha, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), uwidocznionej na wyrysie z mapy ewidencyjnej numer (...) (k. 11), który stanowi integralną część orzeczenia; oddalił apelację w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Uczestnicy wnieśli skargę kasacyjną, w której zaskarżyli postanowienie Sądu drugiej instancji w części obejmującej punkty I i III oraz wnieśli o uchylenie tego postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi wnioskodawca wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie od uczestników zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano potrzebę wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w zw. z art. 185 § 1 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r. II CZ 102/02; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07 i z 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08).

Skarga kasacyjna nie spełnia powyższych kryteriów. Potrzeba wykładni przepisów nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w określonej

kwestii, a nie zachodzi potrzeba jego zmiany. Przedstawiona problematyka była już wielokrotnie przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, w których wyjaśniono, że pierwszy wniosek o zawezwanie do próby ugodowej przerywa bieg terminu przedawnienia, natomiast kolejne wnioski takiego skutku nie wywołują, jeżeli po bezskutecznym zakończeniu postępowania pojednawczego uprawniony niezwłocznie nie wytoczył powództwa o roszczenie, którego postępowanie dotyczyło (zob. wyrok SN z 7 grudnia 2023 r., II CSKP 1662/22).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., z uwzględnieniem § 5 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

A.G.

r.g.